

[Ministeren for Grønland.]

landsminister, og for senere Grønlandsministre at administrere loven under en beständig erindring om, at dette er et hovedformål.

Jeg takker også det ærede medlem hr. Vivike for tilslutning til lovforslaget. Når det ærede medlem såvel her i salen som i betænkningen ytrer en betænkelighed ved bopælskravets ophævelse, så vil jeg gerne erindre om, hvad det ærede medlem sikkert er opmærksom på, men hvad måske ikke alle medlemmer er opmærksomme på, at samtidig med at dette lovforslag gennemføres, ophæves loven om Grønlands erhvervslånefond. Det er en gammel lov, som hele tiden har givet muligheder for lån, også til andre end personer, der havde bopæl i Grønland. Vi har altså i virkeligheden hidtil haft muligheden for långivning til begge kategorier af mennesker uanset bopælskravet, og der finder sådan set ikke nogen principiel ændring sted på det område.

Jeg vil også gerne takke hr. Rosing for hans tilslutning.

Hr. Kjær Rasmussen ængster sig meget for privatiseringen. Før det første er det et spørgsmål om, hvad han forstår derved, for jeg opfatter i lovens forstand også brugsforeningers overtagelse af erhvervsvirksomheder som privatisering, og det er jo ikke så meget det, hr. Kjær Rasmussen ængster sig for. Men for det andet er der vel her tale om en principiel forskel i vore opfattelser, som der ikke er noget at gøre ved. Der er ikke andet at sige om den ting, tror jeg, end at man må gå ud fra, at administrationen ustandselig bør skelne imellem det, der i den enkelte, givne, konkrete situation er hensigtsmæssigt af hensyn til den grønlandske befolkning, og det, som ikke er det.

Jeg vil gerne sige til slut, at det vil vække glæde hos både erhvervsvirksomheder og myndigheder i Grønland, at udvalget har kunnet enes om at indstille dette lovforslag til vedtagelse. Der ligger desværre ingen overdrivelse i at sige, at den erhvervsmæssige situation i Grønland for øjeblikket er kriseagtig. Hovederhvervet, fiskeriet, og de dertil knyttede virksomheder i landet går dårligt. Fåreavlskatastrofen forrige vinter føles endnu, og fangeten nord- og østpå har været ramt både mængdemæssigt og af lave priser indtil for få måneder siden.

Formanden for landsrådet sagde, da han

talte om erhvervslivets forhold i Grønland, i sin åbningstale den 9. august i fjor bl. a.:

„Fortsætter vanskeligheder og tilbagegang, er perspektiverne skræmmende: en voksende befolkning, der skal dele stadig mindre indtægter. Det kan komme til at betyde, at vi må tage vedtagne synspunkter op til reviderende debat. Det kan få indflydelse på holdningen til udviklingens udformning på de hårdest ramte steder, på indstillingen over for problemer som afvanding, investering og erhvervsvalg. Det vil ikke tjene noget godt formål at stikke hovedet i busken i denne sammenhæng.“

Denne ansvarlige boopgørelse var ikke ment som et forsøg på at slå statskassen for flere penge; det var en tale til og for grønlandere, en opfordring til ikke at køre på fribillet i en tid, hvor der også var besvær med at få den danske økonomi i orden, ja, en direkte opfordring til større arbejdsindsats og større sparsommelighed, til at forberede sig på et eller flere spareår.

Det er i denne situation, jeg har opfordret til ikke at tøve for længe med at gennemføre erhvervsstøtteleven. Det er ikke en lov, der sigter mod at øge et forbrug, førend pengene dertil er tjent, men sigter imod at rette erhvervslivet op og imod en større og bedre produktion i en situation, hvor den grønlandske befolkning bør få at føle, at vi ikke slækker på solidariteten, når vanskelighederne er størst.

Jeg for min del tror på Grønlands fremtid og krisens overvindelse igennem en konsekvent udnyttelse af alle rentable erhvervs muligheder. Men jeg tror ikke, at løsningen findes på et enkelt erhvervsområde. Vil man have øjet åbent for nye muligheder og for konkurrencedygtighed på de traditionelle områder — og det lovforslag, vi drøfter her, udelukker jo intet initiativ på forhånd — så tror jeg, der er gode muligheder for at få rettet op på den temmelig ulykkelige tilstand, der i øjeblikket råder inden for det grønlandske erhvervsliv. Det er på den baggrund, jeg her siger: godt, at det danske folketing øjensynlig har kunnet enes og vil kunne enes om denne betydelige Grønlandsopgave!

Jeg slutter disse bemærkninger med en tak til udvalget for opslutning bag ved lovforslaget.